sig þó á annanhátt í Kath. — þar eru einstaklíngarnir einúngis fyrir kirkjuna. Hvar er það sem einstaklíngunum ekki trúir — heldur er það kirkjan, sem trúir í þeim: Heimi apturámóti er nú ætlast að samfjelagið sje einúngis medal fyrir hjerína; þetta er eigingjarn skoðun og gegnumliggjandi "Rationalismus", sem neitar hugmynd hinns lifandi fjelagsskapar. Þessi skoðun segir, að það sje sameiginlegur þarfir, sem dragi menn saman, borgaraleg fjelög, sje orðin til af sameiningu, til að sjá umm hagsmuni sína og gagn — (17. og 18. öld —). Hið sanna er: Eins og fjelagið er medal fyrir einstaklíngsins, eins er hann medal fyrir fjelagið. Þetta liggur líka í hugmyndinni, umm Guðsríkið, svo sem hina nýju sköpun, eptir því gjeta menn álitið sjerhvert stig í samfjelaginu, eins og líf í hinni nýju sköpun samfjelagsins og manns-Naturinn er ekki fullkomlega skapaður, þegar hann fæðist, enn hann á að fæðast gegnum hin ímislegu stig fjelagsins, svo hvert af þessumm stigumm, má álíta eins og smánýkkja endurfædingarinnar og undirbúningsskóla undir hið fullkomna, endurfædíngarinnar sjálfi, kristilegrar kirkju þá -ngi hjónabandið, það á að endurfæða það náttúrlega, sem gjetið er með hjúskapardannarinnum, og gjefa honum sjerstaklegri þýðíngu. Eiginin eiga að færa hin meðfæddu hugsjóndi, og færa það við kristilegleikann, sem lætur við því náttúrlega hugsan; og þessi endurfæðing sjest í fullkominni og sanni þýðing í kirkjunni, hún er endurlausnarinnar sjálfi — þar sem er hið fullkomna endurskoparinnar sjálfi, hjartans og viljans, og á honum finna hin einnar lægri endurskaparinnar-stig — sína sönnu þýðíngu, sem hin þanni heimur þekti ekki — — — —

80. grein.

Hjúskapurinn, eður heimilislífið.

Er það fyrsta og upphaflegasta stig, í hinu sjerstaklega lífi, — það er þetta stig, sem er undirstað eður grundvallarstigið, hinna seinni skeiðanna lífsins; hjer er upprunaleg eining, milli þess meðfædda og sjerstaklega; því þessi fjelagsskapur er, eins náttúrunnarverk, eins og verk eins sjerstaklega anda, og sjerhvert samband í þessu fjelagi, er eins eðlisamband, eins og sjerstaklegt andarns samband. Þau bönd, sem tengja saman hjóni þessa fjelagsskapar, eru eins og meðfædd tengsli, eins og það eru sjerstaklegt bönd. Hjúskaparlífið er þessvegna undirstaðan fyrir öllumm ötrumm sjerstaklegumm stigumm lífsins, eða í lífinu — Eins og það líkamlega fæðist í þessumm fjelagsskap, eins skjeður þar líka hin andlega fæðing barnanna, barnið fæðist inní fjelag eftir sínum, og eins drekkur það að sjer hina fyrstu andlegu fæðu anda heimilisins — það drekkur að sjer þannug foreldra sinna og þess heimilis, eins upprunalega og það tekur hina líkamlegu fæðu af brjósti móðurinnar — — —;

81. grein.

Ef menn spyrja umm takmark og mið, hans kristilega hjúskaparfjelags, þá bendir þetta fyrsta stig hinns sjerstaklega lífs, til hinns efsta og síðasta skeiðsinns í lífinu. Hið kristilega sjerstaklíf stefnir að nissa takmarki og þetta takmark, undireins og mið, er að mætta Guðsríki, í sjerstaklegumm skúrlífi. Þetta mið á nú þegar, að lýsa sjer í hinu fyrsta skilagi. Heimili kristinna manna eru, og eiga að vera, hin fyrstu grundvallarstigga fyrir þá, sem eiga að vera borgarar fyrir því sem eru í Guðsríki, þar eiga fyrst sálir hinna úngu, sem eiga að nema í ríngandi drottins, að menntast, í anda Guðsríkisins, þar á fyrst að leggja bönd á þá spillingu, sem lætur við eðli þeirra. Hvar á fyrst að vekja lönganina eptir samfjelagi við Guð. Í hinumm fornaheimi var þetta öðruvísi, það hafði lægri þýðíngu; á þann-öldinni var stjórnarlífið hið síðasta mark og mið, hin æðsta trappa=stig — hin borgaralega sí-fjárm var það efsta, og síðasta skeiðinum. Hjúskaparlífið og heimilin, voru skoðuð þar eins og grundvallarstigga, fyrir hið borgaralega fjelagslíf. Heimilislífið átti því í öllu að vera svo, að það yrði ánægjur grundvöllur fyrir hinn borgaralega fjelagi: skuli undir stjórnarlífinu. Hjer finni Plató hefur best í "re publica" útlistað þessa skoðun fornaldarinnar, og Pelag. lífi. Í því framsetur hinn firvendi, hugmyndina umm hina fullkomnu stjórnarskipun = stjórnarlögum, eptir fornaldarinnar heimspekilega anda. Þessi vendi Plató hjer, vill að stjórnin skuli skapa öll hjónabönd —, barnauppeldið skal